

KLAGANDE

1. Tony Andersson, [REDACTED]
Alavägen 12
860 35 Söråker

2. Björn Hellquist, [REDACTED]
Mellangatan 34
861 32 Timrå

3. Henrik Sendelbach, [REDACTED]
Vivstavägen 1
861 32 Timrå

4. Robert Thunfors, [REDACTED]
Vålegård 203
860 35 Söråker

5. Roger Nordén, [REDACTED]
Stänkvägen 15
860 30 Sörberge

6. Marcus Molinder, [REDACTED]
Tallnäsavägen 59 H
861 33 Timrå

MOTPART

Timrå kommun
861 82 Timrå

ÖVERKLAGAT BESLUT

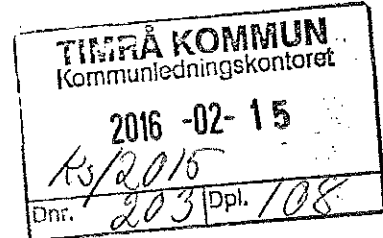
Kommunfullmäktige i Timrå kommuns beslut den 24 augusti 2015, § 113

SAKEN

Laglighetsprövning enligt kommunallagen (1991:900), KL

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandena.

Dok.Id 99750

Postadress
Box 314
871 27 Härnösand

Besöksadress
Backgränd 9

Telefon
0611-46 06 00

E-post:
forvaltningsratteniharnosand@dom.se

www.forvaltningsratteniharnosand.domstol.se

Telefax
0611-51 18 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Timrå kommun beslutade vid sammanträde den 24 augusti 2015, § 113, att

1. Förvärva Timrå ishall, belägen på fastigheten Näs 7:4, för 45 miljoner kronor per den 1 september 2015.
2. Utöka 2015 års investeringsbudget för Kultur- och tekniknämnden med 45 miljoner kronor.
3. Utöka 2015 års budgetram för kultur- och tekniknämnden med 2015 års kapitalkostnad (ca 1,6 miljoner kronor) för upplåning av 45 miljoner kronor. Utökningen finansieras inom budgetramen för kommunens finansnetto.
4. Bemyndiga kommunstyrelsen att för kommunens räkning slutföra och besluta om och godkänna erforderliga avtal för köpets fullbordning. Gällande tomträttsavtal ska därutöver dödas.
5. Uppdra till kommunstyrelsens ordförande och kommunchefen att teckna erforderliga avtal enligt punkt 4.
6. Uppdra till kultur- och tekniknämnden att upprätta och teckna hyres- och uppdragsavtal med hyresgästen samt, efter upphandling, teckna avtal om drift och underhåll.
7. Finansiering för tiden efter 2015 hänskjuts till budgetberedningen.
8. Timrå IK förbinder sig att spela alla sina hemmamatcher i Eon Arena så länge avtalet gäller med Timrå kommun.

YRKANDEN M.M.

Robert Thunfors, Tony Andersson, Björn Hellqvist och Henrik Sendelbach överklagar beslutet, yrkar att det upphävs och anför i huvudsak följande. Beslutet strider mot kommunallagen eftersom det organ som har fattat beslutet har överskridit sina befogenheter. Beslutet har inte tillkommit i laga ordning, och det strider mot EU-rätten i enlighet med statsstödsreglerna (107.1 EUF-fördraget). Ett köp av Eon Arena av Timrå IK för 45 miljoner

kronor strider mot likställighetsprincipen, principiell beskaffenhet och förbudet mot stöd till enskild näringsidkare och mot statsstödsreglerna.

Den politiska majoriteten har beslutat att köpa Eon Arena för 45 miljoner kronor av Timrå IK, vilket utgör ett förtäckt bidrag till klubben. Bakgrunden, som redogörs för bl.a. med hjälp av bifogade nyhetsartiklar, är Timrå IK:s ekonomiska problem. Efter flera turer erbjöd kommunen den 30 april 2015 att köpa hallen för 45 miljoner kronor. Ärendet bereddes sedan i kommunstyrelsen för beslut i kommunfullmäktige den 15 juni 2015. Efter oppositionens förslag beslutades att återremittera ärendet för ny beredning. Under hela perioden har det inte kommit någon framställan från Timrå IK till kommunen att förvärva Eon Arena. Allt bygger på medieuppgifter att arenan skulle vara under försäljning.

Enligt 3 kap. 9 § KL ska fullmäktige fatta beslut i ärenden av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt för kommunen. Enligt § 113 punkt 4, 5 och 6 i protokollet ska beslut fattas om framtagande och underskrivande av erforderliga avtal av kommunstyrelsen och kultur- och tekniknämnden. I tidigare beslut rörande Eon Arena och Timrå IK samt andra typer av avtal med många miljoner har alltid fullmäktige fattat beslut om det faktiska avtalet och gett delegation till kommunstyrelsens ordförande och kommunchef att underteckna dem. Så har inte skett i detta fall. Att fullmäktige har delegerat rätten till kultur- och tekniknämnden att skriva på hyresavtal på 20 år och obegränsade belopp saknar betydelse. Kommunfullmäktige ska, oavsett delegation och reglementen, fatta beslut av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt för kommunen

Enligt 2 kap. 8 § KL får en kommun genomföra åtgärder för att allmänt främja näringslivet i kommunen, men individuellt riktat stöd till enskilda näringsidkare får bara lämnas om det finns synnerliga skäl, vilket inte föreligger. Av Kammarrätten i Stockholms dom i mål nr 584-08 framgår att det

inte får ske någon förmögenhetsöverföring mellan kommunen och enskilda näringsidkare och att försäljning eller upplåtelse av olika typer av kommunal egendom till näringsidkare som regel ska ske till marknadspris. Denna princip torde också gälla det motsatta förhållandet, dvs. att ett köp av privat egendom ska ske till marknadspris, vilket prövats av domstolarna flera gånger. Marknadsvärdet är i detta fall betydligt lägre än 45 miljoner kronor. Detta är ett konstgjort marknadspris som baseras på Timrå IK:s bokförda värde på Eon Arena. Buden från privata intressenter har baserats på hur många miljoner kommunen, inte Timrå IK, ska betala i hyra och på antalet år. En oberoende värdering måste komma till stånd, vilket inte har gjorts i detta fall. Efter att en besiktning gjorts framkom ett renoveringsbehov på ytterligare tio miljoner kronor vilket betyder att marknadsvärdet borde ha minskat. Majoriteten ansåg dock fortfarande utan oberoende värdering att marknadsvärdet var 45 miljoner kronor.

Timrå IK säljer Eon Arena men blir också arenans hyresgäst. Klubben har varit föremål för rekonstruktion efter en konkurs och dess klubbchef säger att det blir en oerhörd utmaning att betala en hyra om fem miljoner. Varken kreditupplysning, kontroll av skatteskuld eller fordringar liggande hos Kronofogdemyndigheten har gjorts. Inte på något sätt kan man finna att man har tillgodosett kravet i 8 kap. 2 § KL. Det är inte heller helt säkerställt att hyran blir fem miljoner kronor då det i beslutet inte finns något framtaget hyresavtal och att det i beslutet inte heller framgår att detta avtal ska skrivas i samband med att köpeavtalet upprättas.

Enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel av vilket slag det än är som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion oförenlig med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Av 6 § (1994:1845) lagen om tillämpningen av Europeiska unionens stats-

stödsregler framgår att kommuner och landsting är skyldiga att lämna upplysningar till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer om alla former av stöd som planeras och som kan bli föremål för prövning av Europeiska kommissionen. Några sådana upplysningar har inte gjorts av Timrå kommun.

Roger Nordén överklagar beslutet och yrkar att det upphävs. Han anför följande. Enligt Sundsvalls Tidning är Tony Andersson jävig i Timrå IK-frågan. Tony Andersson var närvarande på kommunfullmäktige den 24 augusti och deltog i besluten.

Marcus Molinder överklagar beslutet och yrkar att det upphävs. Han anför följande. Ärendet var inte komplett när det skulle beslutas av kommunfullmäktige. Sverigedemokraterna kunde i fullmäktige inte yrka på att ärendet skulle föregås av en kommunal folkomröstning. Fullmäktiges ordförande vägrade låta Sverigedemokraterna yrka det med anledning av att yrkandet inte var berett. Även då ärendet skulle behandlas i kommunstyrelsen vägrades han yrka att det skulle föregås av en kommunal folkomröstning. Med anledning av kommunstyrelsens ordförandes propositionsvägran har ärendets handlingar inte heller varit kompletta vid behandlingen i kommunfullmäktige.

Kommunen bestrider bifall till överklagandena och anför bl.a. följande. Kommunen anser att kommunfullmäktiges beslut att förvärva Timrå ishall är förenligt med gällande rätt och att beslutet inte strider mot lag eller annan författning.

Kommunfullmäktige beslutade 2003 att sälja Timrå Isstadion till Timrå IK. Köpeskillingen var 45 400 000 kronor och föreningen har härefter fortsatt att investera i ishallen. Arenan tjänar bygdens ungdom och ungdomsverksamhet i en mycket betydande omfattning och är en uppskattad mötesplats

för regionens näringsliv liksom för föreningar och samhället i övrigt. Arenan utgör en tydlig attraktion och ger profil åt bygden, och är på så sätt till nytta för kommunens utveckling. Efter många turer och en företagsrekonstruktion blev kostnaderna för arenan för stora och Timrå IK beslutade att den måste säljas. Det har funnits ett flertal spekulanter som varit beredda att betala mellan 45 och 55 miljoner kronor. Timrå kommun har tänkt sig att vara hyresgäst. Efter förhandlingar anmälde kommunen sitt intresse för att köpa tillbaka arenan för samma pris som den såldes för till föreningen 2003, trots att det därefter gjorts investeringar om 95 miljoner kronor. Skälet till kommunens återköp handlar om kommunens ansvar för barn- och ungdomsverksamhet, föreningsliv, skolverksamhet och breddidrott i övrigt. Kommunen har ingen annan lämplig plats för dess bedrivande.

Beslutet är fattat i enlighet med 3 kap. 9 § KL då kommunfullmäktige beslutat i den del som är av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt. Att därutöver besluta att ge kommunstyrelsen och kultur- och tekniknämnden i uppdrag att besluta om detaljerna för affärens avslutande är i enlighet med KL och de reglementen som kommunen beslutat om.

Kommunen anser inte att det betalats något överpris för arenan då den såldes 2003 för 45 miljoner kronor och nu köps för 45 miljoner kronor, och det däremellan investerats omkring 95 miljoner kronor. Evenemangsarenorna Eon tillsammans med Fjällräven Arena och Gavlerinken Arena är de arenor i södra och mellersta Norrland som EU:s strukturfonder bl.a. har bidragit med finansiering till. Någon motsvarighet till Eon Arena finns inte i Sundsvallsregionen.

Timrå kommun har ingen annan lämplig plats eller lokal för att bedriva den breda verksamhet som man nu bedriver i arenan. Alternativkostnaden för att bygga en ny anläggning för detta ändamål som ersättning för Eon Arena är

betydande. Timrå IK:s klubbdirektör har också intygat att företag har bjudit i storleksordningen 45-55 miljoner kronor för arenan.

Kommunen hänvisar till finansieringsbeslut från såväl EU:s strukturfonder som från länsstyrelsen och intyg från Timrå IK:s klubbdirektör. Att beslutet skulle anses strida mot förbudet i 2 kap. 8 § KL om stöd till näringsidkare eller mot EU-rätten avvisas därför som orimligt. Kommunens förvärv är motiverat av att ge föreningar såsom exempelvis konståkningsklubben, Korpen och allmänheten möjlighet att nyttja Timrå ishall i oförändrad omfattning, att ge barn- och utbildningsförvaltningens och hockeygymnasiets verksamheter förutsättningar och att bibehålla en mötesplats/lokal för näringsliv och samhälle i stort i Timrå. Kommunledningskontoret har i sina delgivna beräkningar kommit fram till att ett förvärv av Timrå ishall med en köpeskilling på 45 miljoner kronor är det billigaste alternativet för kommunmedborgarna.

Vad avser frågan om jäv meddelade förvaltningsrätten kommunen muntligen den 30 juni 2015 att en ansökan från AB Tony Andersson kommit in angående överprövning av upphandlingen Skötsel av Timrå Ishall. Eftersom kommunen redan dagen innan, den 29 juni, skriftligen avbrutit upphandlingen beslutade förvaltningsrätten att inte ta upp målet. Med ledning av ovanstående kan eventuell jävsinvändning avseende Tony Anderssons förfarande inte utgöra någon rättslig grund.

Sammanfattningsvis kan kommunen konstatera att kommunfullmäktiges beslut är förenligt med gällande rätt och att beslutet om att förvärva Timrå ishall inte strider mot lag eller annan författning.

Robert Thunfors, Tony Andersson, Björn Hellqvist och Henrik Sendelbach har härefter anfört bl.a. följande. Kommunens bakgrundsbeskrivning stämmer inte utan hallen skänktes bort av kommunen med mycket förmån-

liga villkor. De delar inte heller kommunens beskrivning att arenan tjänar bygdens ungdom m.fl. i den omfattning som beskrivs. Om kommunens uppfattning stämmer skulle arenan genom hyresintäkter nog kunna bära sina egna kostnader. Ungdomar behöver inte heller en arena med 5 000 sittplatser för att åka skridsko, särskilt när det finns andra isanläggningar som t.ex. Söråkers IP. Kommunens hockeygymnasium med 38 elever, varav 34 från andra kommuner, visade 2014 på ett minusresultat. I den närliggande kommunen Sundsvall finns ett flertal anläggningar som kan användas för att företagare och näringsliv ska mötas. Det har skapats ett konstgjort marknadspris baserat på hur mycket hyrespengar och på hur många år man kan få från kommunen, alltså stöd av skattepengar för att bedriva verksamheten kommersiellt. Kommunen har inte presenterat något underlag för hur man kommit fram till att 45 miljoner kronor var marknadsvärdet, och kommunen ansåg i januari att hallen inte var värd mer än 15 miljoner. Att klubben hade bokförda skulder på 45 miljoner kronor och var mycket nära en konkurs talar för att summan beror på något annat än marknadsvärdet. Vidare har fullmäktige bara beslutat om beloppet och ett utkast till köpeavtal bifogades handlingarna. När sedan kommunstyrelsen fattade beslut i frågan reviderades avtalet och bl.a. togs punkt 11 bort. Vidare gav fullmäktige i uppdrag till kultur- och tekniknämnden att upphandla och teckna driftavtal varefter avtal skrevs på 6,5 miljoner i 20 år, dvs. 130 miljoner utöver köpesumman. Dessa avtal borde ha godkänts av fullmäktige eftersom det är att ses om en fråga av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt. Enligt Bokföringsnämnden definieras Timrå IK som näringsidkare. Ideella föreningar omfattas av begreppet "företagare" och "näringsidkare". Timrå IK äger Conferera AB och bedriver koncernverksamhet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Bestämmelser m.m.

Varje medlem av en kommun eller ett landsting har rätt att få lagligheten av kommunens eller landstingets beslut prövad genom att överklaga dem hos förvaltningsrätten (10 kap. 1 § KL).

En kommuns beslut ska upphävas, om

1. det inte tillkommit i laga ordning,
2. beslutet hänför sig till något som inte är en angelägenhet för kommunen,
3. det organ som fattat beslutet har överskridit sina befogenheter, eller
4. beslutet strider mot lag eller annan författning (10 kap. 8 § KL).

Fullmäktige beslutar i ärenden av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt för kommunen eller landstinget, främst mål och riktlinjer för verksamheten, budget, skatt och andra viktiga ekonomiska frågor, nämndernas organisation och verksamhetsformer, val av ledamöter och ersättare i nämnder och beredningar, val av revisorer, grunderna för ekonomiska förmåner till förtroendevalda, årsredovisning och ansvarsfrihet, folkomröstning i kommunen eller landstinget, och extra val till fullmäktige (3 kap. 9 § KL).

Reglerna om jäv i kommunfullmäktige återfinns i 5 kap. 20 – 20 b §§ KL, och innebär att en ledamot inte får delta i handläggningen av ett ärende som personligen rör ledamoten själv, ledamotens make, sambo, föräldrar, barn eller syskon eller någon annan närstående.

Av 2 kap. 8 § KL framgår att kommuner och landsting får genomföra åtgärder för att allmänt främja näringslivet i kommunen eller landstinget. Individuellt riktat stöd till enskilda näringsidkare får lämnas bara om det finns synnerliga skäl för det.

Enligt artikel 107.1 Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF)

är om inte annat föreskrivs i fördragen, stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Enligt 12 § första stycket lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler, ska den som avser att vidta eller ändra stödåtgärder som Europeiska kommissionen enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget ska underrättas om, lämna upplysningar om åtgärderna till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Artikel 107.1 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF) innehåller ett generellt förbud mot statligt stöd. Statsstödsreglerna bygger på ett system med förhandsgranskning och medlemsstaterna ska anmäla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder till kommissionen. Åtgärderna får inte genomföras förrän kommissionen gjort föreskrivet granskningsförfarande. Enligt artikeln är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om inte annat föreskrivs i fördragen. Med medlemsstat avses här inte enbart staten på central nivå utan även regionala och lokala offentliga organ såsom t.ex. kommuner och landsting. Exempel på åtgärder som ansetts som stöd är direkta bidrag, räntesubventioner, försäljning eller köp till särskilt förmånliga villkor, kapitaltillskott och avstående från fordringar. För att en åtgärd ska innebära statligt stöd krävs även att den gynnar vissa företag eller viss produktion, vilket medför dels att åtgärden ska innebära en ekonomisk fördel för mottagaren, dels att åtgärden ska vara selektiv. När det gäller frågan om en åtgärd innebär en ekonomisk fördel måste det avgöras om det mottagande företaget får ekonomiska fördelar som det inte

skulle ha erhållit under normala marknadsvillkor. För att en åtgärd ska utgöra otillåtet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 krävs slutligen att åtgärden dels snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, dels påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Det är dock inte nödvändigt att det företag som tar emot stöd bedriver handel med andra medlemsstater. Det är verkningarna av en åtgärd som är relevant för bedömningen av om det är fråga om stöd enligt artikel 107.1, inte i vilket syfte åtgärden vidtas (prop. 2012/13:84 s. 10 ff).

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten kan endast upphäva ett beslut om det finns grund för det enligt någon av punkterna i 10 kap. 8 § KL. Av detta följer att det endast är ett kommunalt besluts laglighet som kan prövas och inte dess lämplighet eller skälighet. Vidare ankommer det på den klagande kommunmedlemmen att visa att beslutet är olagligt.

Strider beslutet mot 3 kap. 9 § KL?

Fullmäktige är det högsta beslutande organet och fullmäktiges beslutsområde omfattar avgöranden av mera grundläggande natur eller av mera generell räckvidd. Det handlar främst om beslut där det politiska momentet är avgörande. I kommunallagen uttrycks detta genom att det i 3 kap. 9 § KL anges att fullmäktige beslutar i ärenden av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt. I nio punkter exemplifieras vad som avses.

Robert Thunfors, Tony Andersson, Björn Hellqvist och Henrik Sendelbach har anfört att kommunfullmäktige genom att delegera dels till kommunstyrelsen att vidta åtgärder för att genomföra det köp kommunfullmäktige beslutat om och godkänna erforderliga avtal, dels till kultur- och tekniknämnden att teckna hyres- och uppdragsavtal med hyresgästen samt efter upphandling teckna avtal om drift och underhåll, strider mot 3 kap. 9 § KL då detta är frågor av principiell beskaffenhet och inte kan delegeras.

Kommunfullmäktige har beslutat om förvärvet av ishallen. Fullmäktiges beslut att delegera till kommunstyrelsen att godkänna avtal och till kultur- och tekniknämnden att teckna avtal med hyresgästen och, efter upphandling, teckna avtal om drift och underhåll avser åtgärder som utgör en följd av fullmäktiges beslut. Vad klagandena anfört kan inte medföra att beslutet i denna del ska anses strida mot 3 kap. 9 § KL.

Stöd till enskilda näringsidkare och statsstödsreglerna

Robert Thunfors, Tony Andersson, Björn Hellqvist och Henrik Sendelbach har anfört att köpeskillingen inte motsvarar marknadsvärdet utan att andra hänsynstagande gjorts varför beslutet att förvärva Timrå ishall från Timrå IK utgör ett otillåtet stöd till enskild näringsidkare. De har bl.a. uppgett att priset grundar sig på Timrå IK:s bokförda värde av ishallen, att någon opartisk värdering inte gjorts och att det finns renoveringsbehov som uppgår till 10 miljoner kr. Kommunen har häremot invänt att det förekommit flera bud på ishallen om mellan 45 och 55 miljoner kronor. Kommunen anser inte att det betalats något överpris för arenan då den såldes 2003 för 45 miljoner kronor och nu köps för 45 miljoner kronor och det däremellan investerats omkring 95 miljoner kronor. Kommunen har uppgett att förvärvet är motiverat av att ge bl.a. föreningar och allmänheten möjlighet att nyttja ishallen.

Förvaltningsrätten finner mot bakgrund av vad kommunen uppgett att klagandena inte visat att kommunens förvärv av ishallen skett till ett överpris eller i övrigt avsett att vara ett stöd till Timrå IK. Det har således inte visats att kommunen genom förvärvet lämnat ett otillåtet stöd till Timrå IK.

Då kommunen inte lämnat ett olagligt stöd till Timrå IK har det inte funnits någon skyldighet för kommunen att anmäla förvärvet enligt EU:s statsstödsregler.

Ekonomisk förvaltning

Kommuner ska, enligt 8 kap. 2 § KL, förvalta sina medel på ett sådant sätt att krav på god avkastning och betryggande säkerhet kan tillgodoses.

Bestämmelsen i 8 kap. 1 § KL om en god ekonomisk hushållning har enligt förarbetena karaktären av en ändamålsregel, vilken inte är avsedd att ligga till grund för domstolsprövning av om kommunala beslut är förenliga med god ekonomisk hushållning. Bestämmelsen i 2 § samma kapitel om god avkastning och betryggande säkerhet är avsedd som en komplettering till denna allmänt hållna regel (prop. 1990/91:117 s. 110 f.). Vad klagandena anfört i denna del kan inte medföra att beslutet ska anses olagligt.

Jäv

Roger Nordén har gjort gällande att en av de ledamöter i kommunfullmäktige som deltog i besluten vid sammanträdet den 24 augusti 2015 är jävig och att beslutet därför ska upphävas. Till stöd för sin talan har han angett två länkar till tidningsartiklar. Roger Nordén har inte härutöver närmare angett av vilken anledning ledamoten ska anses ha varit jävig vid detta sammanträde. Kommunen har uppgett att den ifrågavarande ledamoten varit inblandad i en offentlig upphandling som kommunen beslutade att avbryta den 29 juni 2015. Förvaltningsrätten finner att Roger Nordén inte anfört något som visar att ledamoten var jävig vid kommunfullmäktiges sammanträde den 24 augusti 2015. Grund för att upphäva det överklagade beslutet finns inte.

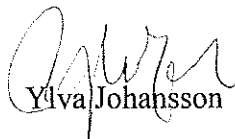
Frågan om ärendet var komplett

Marcus Molinder har anfört att han i fullmäktige inte kunde yrka på att ärendet skulle föregås av en kommunal folkomröstning eftersom kommunstyrelsen inte berett denna fråga och att ärendet därför inte var komplett. I protokollet har antecknats att Marcus Molinder vid sammanträdet föreslog att ärendet skulle återremitteras för ytterligare utredning. Vidare framgår av protokollet att ordföranden ställde Marcus Molinders återremissyrkande

under proposition avslag – bifall och att det därefter konstaterades att kommunfullmäktige beslutat att avslå återremissyrkandet. Det har inte av vad Marcus Molinder anfört kommit fram att kommunfullmäktiges beslut inte föregåtts av erforderlig beredning enligt kommunallagen eller att det på annat sätt är olagligt enligt 10 kap. 8 § KL. Vad Marcus Molinder anfört om att kommunstyrelsen inte berett hans yrkande om folkomröstning kan inte medföra att det överklagade beslutet ska upphävas.

Sammanfattningsvis finner förvaltningsrätten att vad klagandena anfört i målet inte visar att det överklagade beslutet är olagligt på någon av de grunder som anges i 10 kap. 8 § KL. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1C).

Ylva Johansson
lagman

I avgörandet har även de särskilda ledamöterna Lars Sjölund och Birgitta Sellén deltagit. Målet har föredragits av föredraganden Gunilla Lavås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.